

עין משפט
נר מצוה

לא א מ' פ'יב מכלל
א'יח'ת הלכ' ח סמ'נ
ע'ש'ן מ' ט'ו'ש'ע א'ר'ע פ'
ס' ס'ע'פ ט וס' ס'ט ס'ע'פ
לב ב סמ'נ ע'ש'ן מ'נ
ט'ו'ש'ע ז'ס ס'מ'נ ס'
ס'ע'פ כ:

אף על פי פרק חמישי כתובות

(ע)מקין (ועררין) נימא שלא יוכל לחמול דמתנה הוא על מה שכתוב
במבוארה ובי מימא ה"ר והתקן בהחובל (ב"ק דף צב.) קרע את כסופי
ושבר כדי על מנת לפטור פטור (ומירץ) ה"ר אלמנא דהתם נמי אם
היה אומר קרע ושבר ע"מ שאין לי עליך דין נזק הוי חשיב מתנה על

[illegible]

יכול ליתן והא דמפרש התם בגמרא
 קט: וכו' והא נמי מכל לריוחא
 דמלמלא נקט וכו' והא דתנן השוכר
 האח הפועלים (ב"מ דף קז. וס) מתנה
 שומר חנם להיות פטור משנזפה
 וספירן בגמרא והא מתנה על מה
 שכתבו בתורה הוא כו' ומסין אפילו
 ויתומא רבי מאיר שאני הכא דמעיסקא
 ללא שיעבר נפשיה ומאי משי והא הכא
 נמי לא קדשה על מנת כן ולא שיעבר
 נפשיה י"ל דלאני התם כיון דרביה
 תורה שומרים הרבה שומר חנם
 והאשכנזי נזא שכן כו' יכול נמי כל
 האלחאד ליהוי לפי תנאו א"נ שאני התם
 דמצינו תורה שומר שכן על שקוק
 ששכר ושאל לפי שכל הגהה שלו
 משעבדים עמלם לכל המכור בפרשה
 הלשק במקום שאין משעבדים עמלם
 שפועלים והוונתום מירש סד דהלא
 דהלא

ומתקדשת משום דכי ייסי לה קדושה
ויראה דהא כל תנאי לרבי מאיר תנאי
דאמר דאמרינו תנאי עזר שכתוב בה
למדיקה לא דברנן תנאי קיים דלמא
נמנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה ו
בנכחונה מ"מ הוה ליה לשטת די היי
מאיר פברק (ד"מ דף טז:) דהא
יציאות דזו: וחס: גבי מעוברת חבירו
דקנסא דהא עשו חוקו דלמא דלמא
גבי כחובה שאינו לא איסור ולא קנס
ולמא דברנן מ"מ עיקר כחובה דלא
תעלה בומר הזה דברנן א"ל אין
אין בדתמות תאליס דברנן אין
אין לי בנכסף בחיין ובמותר כו' ר' י
חוקו דבריהם בשל טורא ומה דרין
דמאי ירושת הבעל לשאר ירושות תא
אחפסוס המטללי כשקבל עליו אחרי
במבומין ואלו דרמאנרין בסוף האש
יכול ליהנות מן המטלטלין לעשות בה
נכסי אחלהו וערבאין יכול ליהד ואלו
שום סקורה ורבינו עממא דלמר בני
אחרייתא משמען שצילי ליה

וקיימא לן ^אמאי כתב אומר אומר אביי ללכ
ויש כתובה ולא לכל יש פירות ^במילתא
דשביחא עבדו בה רבנן חיזוק מילתא דלא
שביחא לא עבדו בה רבנן חיזוק הרי חמרים
דשביחו ולא עבדו לה רבנן חיזוק דתנן
^גהחמרין שנכנסו לעיר ואמר אחד מהן שלי
חדש ושל חברי ישן שלי איני מתוקן ושל
חברי מתוקן אין נאמנים רבי יהודה אומר
נאמנים אמר אביי ודאי דדבריהם עבדו
רבנן חיזוק ספק דדבריהם לא עבדו רבנן
חיזוק רבא אמר ^דבדמאי הקילו: ר' מאיר
אומר כל הפוחת וכו': כל הפוחת ^האפי'
בתנאה אלמא קסבר תנאו בטל ואית לה
וכיין דאמר לו לית לך אלא מנה לא סמכא
דעתה והויא לה בעילתו בעילת גנות והא
שמעינן ליה לרבי מאיר דאמר כל המתנה
על מה שכתוב בתורה תנאו בטל הא
בדרבנן תנאו קיים קסבר ר' מאיר ^וכתובה
דאורייתא: תניא רבי מאיר אומר כל
הפוחת לבתולה ממאתים ולא למנה ממנה
הרי זו בעילת גנות רבי יוסי אומר רשאי
הרי זו יהודה אומר רצה כותב לבתולה
שטר של מאתים והיא כותבת לו התקבלתי
ממך מנה ולא למנה מנה והיא כותבת
לו התקבלתי ממך חמשים זו וסבר רבי
יוסי רשאי ורמינהו אין עושין כתובת
אשה מטלטלין מפני תיקון העולם אמר
רבי יוסי וכי מה תיקון העולם יש בזו
והלא אין קצובין ופוחתין תנא קמא נמי
אין עושין קאמר אלא לאו הכי קאמר
בבמה דברים אמורים בשלא קבל עליו
אחריות אבל קבל עליו אחריות עושין
ואתא רבי יוסי למימר כי קיבל עליו אחריות
אמאי עושין והלא אין קצובין ופוחתין
השתא אומר התם דלמא פחת חיישי רבי
יוסי הכא דודאי קא פחתה לא כל שכן
הכי השתא התם לא ידעה דתחיל הכא

ידעה וקא מחלה אחתיה דרמי בר ח

זכר אומר. אלמלא תנאיה תנאה: וסרי
ולא עבדו כדו חזוק למיחש לגומלין
עוב ממוט שהשדש ערין איין יבש
יהי נשך (יבש עבד): איין דאשום מארבע
מעות משלם כו'. ויש מפרשים תמוס
עומר ולאו מילתא היא דל"כ דמתרץ
בדמאי הקילו הניחא דמאי (א) חדש
תמיא איכא ליימור ועוד לא חזינו
משגשגו עמי הארץ על אסור חדש
ולא נקט לה אלף תמוס איין נאמניס
דדמאי רבנא דאשמועיין דל"כ ג'
דמתבא לה דלחבריה נמי מבילי
לחבריהינא איין נאקט על הדמאי
דמיישיין לגומלין: **בדמאי** הקילו. משא
ספק דגריסא ואפילו ספק ליהיה
דרוב עמי הארץ מעשרין (א): כל
ספוחא אפילו בתנאה. מרלח הנהל כל
בחוזה (א) שאין לה מאחיס ואלמנה
שאין לה מנה הרי זו בעילת ונות ש"מ
דכרי אשמועיין שאע"פ שהיא גובה
לכסוף דאין תנא קיים אפילו הוי
כיון דמעיקרא אחי קרי לה בעילת
ונות תמוס דמשעת ביאה היא הוי
ספוחא דעתא לחסודה: **אלמלא אפרי**
ספוחא בעל. דכלאו הוי (א) לאו רבנא
היה דנקט לה רפוח: **והא שמעיין**
ליה. לשל [פסוק] ר' יוסי אומר רשאי.

וחסינו ענ פה נמי תחלו קיים וחסה
 וי' יהודה למינ' נמי רשאי ב' וי' יוסף
 מיר' ענ פה תחלו בטל דבר' דל' וי' יוסף
 לניל [ע"א] חכמים עשו חזוק לדבריהם
 וימר משל תורה אלכ בלח' תחלו
 למתכו' שויר: אין עושין כדכוס
 מעטכות: אין מייחדין מטללין
 לכדושה: מפני סיקון העולם. שם
 ואבדו או יפתחו דמיה: אין קצוין.
 אין דמיה קצוין עולמית דמוקד.
 ומחיל הלכך פעמים שפוחתין מכדי
 שם שמתאוס: אין עושין קאמר.
 ויפתיה נמי בעלי סיקון העולם: או:
 שלא קביל עולמי אחריות. הדעל אל:
 ואבדו ויפרס ליה מה' דלח' חיס
 לזולא אלח' לאונקא קאמר ר' רבי
 יוסף וכי קביל עלוי אחריות נמי
 מה נפקו העולם בכך והלא אף
 כשהן קיימין אין קצוין ופוחתין:
 אירכס

א הות נסיבא לרב אויא
אירכס

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שלי חדש
וכי' חדש מאי איכא למימר.
נ"ב ע"ן כחטורה שמתקן
ד"ה כל הפחות
וכי' שאלן ליה. נ"ב וזה
כפ"י ולא כפירש"ן לגיל
במים' דף נא בדי"ה מני'
(ג) ד"ה אלמנה וכי' לאו
ברוחה. נ"ב וזה נוסחה
אחרת מפ' הקונטרס ונס
פ' זה ע"ד שיטת פ"רי
ולא כפירש"ן: